

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1P/94/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615204503
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2016:3615204503.3

Uznesenie

Okresný súd Partizánske v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého H. X., B.. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matky N. Č., B.. XX.XX.XXXX, bytom v L., T. C. XXX/X, a otca Y. X., B.. XX.XX.XXXX, bytom L., K. XXX/XX, o návrhu otca na zmenu úpravy styku otca s maloletým dieťaťom a o návrhu matky na zákaz styku otca s maloletým dieťaťom, o návrhu matky na vydanie predbežného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Súd s p á j a na spoločné konanie veci vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 1P/94/2015 a sp. zn. 2P/138/2015 a spojená vec bude vedená pod sp. zn. 1P/94/2015.

II. Súd návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia zamietá.

odôvodnenie:

Otec maloletého doručil tunajšiemu súdu dňa 10.08.2015 návrh na začatie konania, ktorým sa domáha zmeny úpravy styku s maloletým dieťaťom. Návrh odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu v Partizánskom č.k. 1P/113/2014-235 zo dňa 06.10.2014 bol maloletý H. zverený do osobnej starostlivosti matky dieťaťa, otec bol zaviazaný prispievať na jeho výživu po 90 € mesačne. Uvedeným rozhodnutím bol upravený aj styk s maloletým dieťaťom. S uvedeným stykom tak ako navrhovala matka dieťaťa na pojednávaní otec súhlasil, nakoľko si neuvedomil, že má v práci opačnú zmenu a uvedený styk sa mu nedá realizovať podľa rozhodnutia súdu. Myslel si, že sa bude dať s matkou dieťaťa dohodnúť. Nakoľko sa s matkou dieťaťa nedá dohodnúť, robí mu samé schválnosti, žiada o zmenu úpravy styku s maloletým H. a to nasledovne: Navrhovateľ je oprávnený sa stretávať s maloletým H. počas párneho týždňa v pondelok, stredu vždy v čase od 16:00 hod. do 19:00 hod. a od piatku od 16:00 hod. do nedele do 19:00 hod., počas nepárneho týždňa v pondelok, stredu a piatok od 9:00 hod. do 12:00 hod.

Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 06.10.2015 sa matka maloletého vyjadrila k návrhu a uviedla, že po neustálom doťahovaní a vyhrážaní sa políciou jej ex priateľom dospela k názoru, že ich maloletý syn H. zažíva len stresy, čo mu nepridá na jeho zdraví a ona sa už na to nemôže pozeráť. Po opakovaných pohovoroch u právnikov a psychologičky došli spoločne k názoru, že maloletému H. nesmie byť upieraný ani jeden rodič, aby sa tak vyhli zbytočným stresom a hádkam, ktoré by takto spôsobovali ich synovi. Podľa zákona nesmie byť bránené ani otcovi ani matke sa stretávať so svojim dieťaťom a uprednostňuje sa striedavá starostlivosť. Nie tak, ako to jednému či druhému vyhovuje. S návrhom styku, ako ho navrhuje otec maloletého nesúhlasí, pretože dieťa má svoj režim a ten by bol narušený. Dieťa nie je bábika, ktorú kedy chce, tak odloží, ako to robí navrhovateľ. Keď ho zavolajú kamaráti, tak jednoducho napíše sms, že si pre H. nepríde a dáva im prednosť pred synom. Po dlhých úvahách a pre malého spokojnosť, aby nemal stresy a aby sa čo najmenej trápil, lebo má rád svojho otca tak ako aj matku, tak navrhla a súhlasí so striedavou starostlivosťou. Keď otcovi tak veľmi záleží na svojom synovi a chce sa podieľať na výchove, ju to len teší a nemá záujem mu v tom brániť. No v žiadnom prípade nesúhlasí s tým, že si otec bude chodiť pre malého, kedy to jemu vyhovuje. Takto

si bude môcť nájsť aj prácu, pretože to ťažko finančne zvláda. Týmto sa zabráni, aby malý nevyrastal v nepokojoch. Bude mať oboch rodičov pri sebe tak, ako zákon káže. Je toho názoru, že odoberanie dieťaťa 3 krát do týždňa je pre dieťa stresujúce, s čím súhlasia aj odborníci, psychológovia a detskí lekári. Nebolo by to dobré pre jeho zdravý vývin.

Vo vyjadrení zo dňa 19.10.2015 otec maloletého uviedol, že vyjadrenia matky maloletého pokladá za klamstvá a výmysly. Tvrdenia, že si pre syna chodí kedy chce sú nepravdivé a opak je pravdou, často mu syna odmieta dávať, prípadne ho dá chorého a neupozorní ho na zdravotný stav maloletého. Podľa otcovho osobného presvedčenia matka úplne zlyháva a nemá o syna skutočný záujem. Preto chcel po jeho narodení zostať na rodičovskej dovolenke, s čím nesúhlasila a zostala ona, čo mu neustále vyčíta. So synom má veľmi pekný vzťah a veľmi mu na ňom záleží. Preto chcel styk s ním rozšíriť, nie zredukovať. So striedavou starostlivosťou, ktorú navrhla matka maloletého nesúhlasí, vzhľadom na vek dieťaťa si myslí, že nie je vhodná a žiada psychologický posudok zameraný na preskúmanie vzťahu dieťaťa k matke a otcovi. Po vykonaní dokazovania žiada, aby súd zveril dieťa výlučne do jeho starostlivosti, aby sa predišlo zbytočnému stresovaniu dieťaťa. Urobil maximum pre vytvorenie optimálnych podmienok pre výchovu syna, predal byt v Bánovciach nad Bebravou a kúpil väčší a presťahoval sa do Partizánskeho, aby bol bližšie k synovi. Ten má v byte samostatnú izbu, u svojej mamy naopak nemá vytvorené základné podmienky, spáva s mamou na gauči v obývačke pri televízore, v dvojizbovom byte bývajú ešte jej 3 dospelé deti.

Počas výpovede na pojednávaní dňa 19.10.2015 otec uviedol, že trvá na svojom návrhu, ktorý istý čas fungoval aj po úprave rodičovských práv. Vedeli sa spočiatku ohľadne styku s maloletým s matkou dohodnúť a stretával sa s maloletým aj mimo času súdom vymedzeným. Následne sa to už obmedzilo len na pondelky doobedie okrem času vymedzeného v rozhodnutí súdu. Neskoršie sa už stávalo, že mu matka maloletého nedala ani v súdom stanovenom termíne, keď sa s ním chcel stretnúť namiesto doobedia poobede, keďže v tom čase bol v práci. V súčasnosti fungujú viac menej na dohode, keďže otec nemá možnosť sa s maloletým stretávať v súdom určenom čase. Minimálne trvá na tom, aby maloletý bol u neho nielen počas každého párneho víkendu, ale až do pondelka rána, kedy je schopný maloletého pripraviť, keby v budúcnosti došlo aj k tomu, že bude chodiť do predškolského zariadenia.

Na pojednávaní dňa 19.10.2015 matka uviedla, že s návrhom otca nesúhlasí a zároveň žiada, aby súd zakázal styk otca s maloletým dieťaťom. Predložila správy od klinického psychológa, ktorého navrhol otec, ako aj správy obvodnej lekárky MUDr. Murčekovej. Je pravdou, že maloletý ako sa vráti od otca plače, avšak po chvíli sa utíši, otec pôvodne trval na tom, aby si išla maloletého prevziať v blízkosti činžiaku, aby mal dôkaz o tom, ako maloletý plače a kope ju, keď jej ho odovzdáva po návrate od neho. Dňa 01.07.2015 jej prišlo predvolanie, aby sa dostavila ku klinickému psychológovi do Bánoviec nad Bebravou. Keď sa pýtala otca, či tento o tom vie, tento to poprel a povedal, že o tom nič nevie. Kontaktovala telefonicky kliniku a bolo jej povedané, že toto bolo iniciované zo strany otca a že je to v záujme maloletého dieťaťa. Tak tam začala chodiť. Dôvodom konzultácií u klinického psychológa bolo, že maloletý plakával pri odovzdávaní matke a hľadanie problému s čím to súvisí. Maloletý však plakával aj vtedy, keď ho odovzdávala otcovi, čo vyriešila tým, že sa nebadane vzdialila. Má za to, že otec sa ho snaží manipulovať a hovorí mu napr. že si nájde inú mamu a takto znevažuje matkinu autoritu v jeho očiach. Styk otcovi s maloletým odmietla z dôvodu, že otec nezaplatil výživné a druhýkrát bol chorý.

Pojednávanie bolo odročené na neurčito za účelom konzultácií rodičov na RPPS.

Zo spisu sp. zn. 2P/138/2012 súd zistil, že návrhom matky na zákaz styku otca s maloletým dieťaťom zo dňa 12.11.2015 matka spolu s dôkazmi dopĺňa svoj ústny návrh, ktorý predniesla na pojednávaní dňa 19.10.2015. Okrem už spomínaného matka uvádza, že odovzdávanie mal. H. prebiehalo až na jeho plač vcelku v poriadku a po krátkom čase sa upokojil. Za účelom konzultovania uvedeného problému otec vyhľadal pomoc klinickej psychologičky, po tom, ako na konzultácie začala chodiť aj matka a psychologička dostala možnosť vypočuť si aj ju, otec začal psychologičku obviňovať zo zaujatosti a neprofesionality a od tohto obdobia začalo dochádzať aj k veľmi vážnym problémom pri odovzdávaní mal. H.. Plač maloletého matka nepovažoval za väčší problém, keďže rovnako zvykol plakať aj pri lúčení so svojimi súrodencami T. H. I., ktorí pravidelne cestovali do Bratislavy. V týchto situáciách sa ho v priebehu krátkeho času podarilo utíšiť a normálne fungoval ďalej. Psychologická ambulancia sa nenachádza v mieste trvalého bydliska, musí tam cestovať a zabezpečovať starostlivosť a dozor pre mal. H., napriek tomu sa od predvolania zúčastňuje všetkých konzultácií. Podľa podozrenia matky začal

otec rozoštvávať mal. H. proti nej a jej deťom, čo sa odzrkadľuje silne stresujúcimi a traumatizujúcimi situáciami pri jeho odovzdávaní domov. Počas tohto úkonu je mal. H. z matky a jej detí úplne vystrašený, bije a kope ich, hlasno kričí a plače. Utišiť sa ho podarí len po veľmi dlhom čase a aj to len sladkosťou alebo novou hračkou. Niekedy je však nervózny aj niekoľko hodín až dní po prevzatí a je problematické ho nakŕmiť a uspať. Situácia je každým týždňom horšia a na mal. H. už možno badať náznaky možnej poruchy správania. Svojím pôvodným návrhom chcel otec dosiahnuť zvýšenie počtu odovzdávaní, a teda aj problematických situácií. Týmto spôsobom preukázal snahu naďalej matke ubližovať a psychicky ju týrať bez ohľadu na to, že to najviac škodí mal. H. a je to v rozpore s jeho záujmom. Matka má za to, že celé správanie otca je motivované snahou osobne sa jej pomstiť a bezohľadne pritom používať mal. H. ako nástroj tejto pomsty. Otec koná v rozpore so záujmom dieťaťa, čím narúša a ohrozuje jeho priaznivý vývoj. Otec sa nepravdivo vyjadril, že sa s matkou nedá dohodnúť a že mu robí schválnosti. Pravda je taká, že otcovi umožňovala styk s mal. H. nad rámec rozsahu určeného súdom. Takisto tolerovala, keď si neprišiel pre H. alebo ho neodovzdal včas, príp. si namiesto styku s ním našiel iný program. Takisto ho otcovi odovzdáva skôr, ako je stanovená hodina, aby nemusel čakať dlho pred dverami. Otec mal. H. si je problémov plne vedomý, avšak jeho správanie naznačuje, ako keby mu vzniknuté situácie robili radosť. O snahe otca mal. H. poškodzovať vzťah s matkou nasvedčuje aj jeho arogantné správanie počas odovzdávania alebo náhodných stretnutí. Už v priebehu ich spolužitia sa k matke správal hrubo a vulgárne jej nadával. Matka nechcela, aby ich vzájomné problémy a nezhody nejakým spôsobom ovplyvňovali rast mal. H. a snaží sa, aby vyrastal v harmonickom prostredí a netrpel. Jeho otec však viackrát konal tak, aby problematický proces odovzdania mal. H. do rúk matky bol čo najstresujúcejší pre matku aj dieťa. Najmenej zaťažujúcim a veľmi dobrým spôsobom prevzatia bolo to, že keď s otcom mal. H. išli na spoločnú prechádzku a on sa od nich nenápadne odpojil. Toto fungovalo, ale otec časom zmenil svoj prístup a počas prechádzok sa pred očami mal. H. náhle zobral preč a matku nechal, aby sa s plačúcim a kopajúcim dieťaťom na rukách dostala domov. Keďže to už nechcela riskovať, trvala na to, aby mal. H. odovzdával v mieste trvalého bydliska, ako rozhodol súd. Aj napriek tomu robí otec maloletého všetko pre to, aby odovzdávanie dieťaťa čo najviac komplikoval. Matka má podozrenie, že ju začal ohovárať a šíriť o nej klamstvá. Najpoužívanejším je, že sa o svoje deti nestarala, nechávala ich špinavé a zanedbané. O matkinej bezproblémovej starostlivosti o deti však svedčí písomné vyjadrenie ich lekárky MUDr. Márie Murčekovej. Na rozdiel od matky otec dosiaľ žiadne dieťa nevychovával a o svojho syna z predchádzajúceho vzťahu sa nestaral. Matka a jej deti si počas spolužitia v spoločnej domácnosti s otcom museli vytrpieť nepochopiteľné správanie otca. Keď si nevedel nájsť cestu k jej deťom, začal ju rozoštvávať proti nim a naopak. O osobe otca sa nedávno dozvedela, že jeho správanie bolo problematické aj v jeho predchádzajúcich vzťahoch so ženami. Pre maloletého H. je zlým príkladom, a to najmä kvôli konfliktnnej povahe, vulgárnemu vyjadrovaniu, chorobnému používaniu klamstiev, alkoholizmu a kvôli jeho správaniu sa k ženám. Otcov návrh na zvýšenie počtu stretávaní bol prejavom bezohľadnosti a snahy o to, aby k ťažkým traumatizujúcim situáciám dochádzalo častejšie a navyše v časoch, keby to mal. H. narušilo jeho zaužívaný denný režim. Prvé náznaky poruchy správania mal. H. sa objavujú už v súčasnosti, aj podľa obvodnej lekárky je mal. H. veľmi impulzívny, odmieta dohovor a nechce komunikovať, začal od vzniku problémov kričať a plakať takmer pri všetkých cudzích ľuďoch a nechce sa hrať s deťmi. Nedávno s ním matka začala navštevovať detský klub, kde ako jediné z detí nespokupuje a väčšinu tam stráveného času preplače. Matka má za to, aby súd pri rozhodnutí v prvom rade prihliadol na záujem maloletého dieťaťa a aby mu umožnil vyrastať v stabilnom prostredí, kde nikto nebude narúšať jeho citové väzby k matke a súrodencom. Dieťa má právo na to, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov a prejaviť svoje city slobodne, bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča. Otec mu toto právo upiera a manipuláciou a nevhodným správaním k matke sa snaží narúšať jej vzťah s dieťaťom. Skutočnosť, že otec používa mal. H. ako nástroj osobnej pomsty, vytvára oprávnenie na zásah do jeho rodičovských práv a povinností v súlade s ods. 4 § 38 Zákona o rodine. Nedbanlivým a zlým zaobchádzaním s maloletým zneužíva svoje rodičovské práva a povinnosti, čo je dôvodom na to, aby bol svojich rodičovských práv a povinností pozbavený. Takéto riešenie sleduje najlepší záujem dieťaťa, aby mu bolo umožnené zdravo sa vyvíjať bez rizika trvalých následkov v budúcnosti. Vzhľadom na to matka navrhuje, aby súd zakázal styk otca s mal. H..

Spolu s podaním zo dňa 25.11.2015 matka predložila súdu fotokópiu trestného oznámenia podaného na otca maloletého, ktorý jej robí len napriek a to nehovorí len o mal. H.. Dieťa pri ňom trpí a nie je schopný sa o neho postarať, tak ako sa nevedel postarať ani o svojho prvého syna, s ktorým nebol v kontakte, kým naňho musel platiť. Až keď prestal platiť, tak sa dali do kontaktu, aby pred súdom vyzeral ako dobrý otec. Je to človek, ktorý sa nevie postarať ani sám o seba, malý chodí jedávať k jeho sestre a tá mu

dáva aj obnosené veci po svojich deťoch. V prílohe priložila dokument, že otec maloletého o nej napísal, že uzavreli manželstvo, čo sa nikdy nestalo, ďalej priložila fotku, ako je pri ňom fľaška, kde je alkohol a on spí opitý, viackrát spomínala, že je alkoholik a že dcéra naňho podala trestné oznámenie, že jej plul do tváre a hovoril jej, že ju vyhodí von oknom. Dokonca keď mu raz povedala, že pokiaľ sa budú stále hádať a doťahovať o malého, že im ho môžu zobrať a že či mu to stojí za to, prečo sa nechce slušne dohodnúť, tak jej povedal, že jemu je to jedno, že on už bez jedného syna žil, že to nie je nič strašné, ale že ona to nezvládne, že ju to položí. Aj napriek tomu je len odporúčaná na nezmyselné sedenia, kde sa nič nevyrieši a malý stále trpí. Súd nemá záujem vypočuť jej rodinu ani deti, ktoré s otcom maloletého nažívali v jednej domácnosti, tak isto by vedeli povedať aj jeho tri bývalé manželky, ako sa s ním nažíva v jednej domácnosti. Matka sa bude musieť odvolať na vyššie úrady, pretože keď má súd pred sebou psychopata a aj kolízne opatrovníčky a oni to nevedia, tak nemá inú možnosť. Malého jej otec doniesol pokakaného, celého špinavého a kolízna mu na to povedala, že hlavná vec, že ho doniesol načas a malý mal druhý deň soplíky až po zem. Donedávna nemal u neho ani papučky, čo mu nebol schopný kúpiť a všetky veci má obnosené po druhých deckách. Vždy keď jej ho vracia a je veľmi nekludný a všetci sa tvária, že je to v poriadku a všetko sa len oddiaľuje a malý trpí ďalej.

Dňa 12.01.2016 bol tunajšiemu súdu doručený návrh matky na vydanie predbežného opatrenia vo veci úpravy styku s maloletým dieťaťom, ktorým sa matka domáha zákazu styku otca maloletého dieťaťa s maloletým H. do vyhlásenia právoplatného rozsudku v konaní o úprave styku s maloletým dieťaťom. V priebehu toho času sa zakazuje otcovi vstupovať do bytového domu matky a zakazuje sa približovať sa k nej a jej deťom. Vedie ju k tomu udalosť z piatku 8. januára 2016, kedy si otec prevzal maloletého v určenom čase o 17:00 hod. a mal ho mať do nedele 19:00 hod. Avšak pred desiatou hodinou večer, kedy mal už mal. H. spať, ho priniesol domov s tým, že ho nevie utíšiť a stále si pýta matku. V čase, kedy maloletého priniesol, boli však doma len dve dospelé deti matky. Na skutočnosť, že matka v tom čase nebola doma, reagoval otec maloletého podráždene, pýtal sa, kde je a dožadoval sa toho, aby si maloletého H. prevzala ona a nie jej deti. Matkin syn T. Č., ktorý otcovi mal. H. otvoril dvere, nevedel povedať, kde matka je. Zdôraznil však, že otec má mať maloletého H. až do nedele a nechápe, prečo sa dožaduje prevzatia maloletého matkou. To, že by mohlo dôjsť k uvedenej situácii matka nepredpokladala a ani nie je jej povinnosťou zdržiavať sa 24 hodín denne doma, obzvlášť v čase, kedy má styk s mal. H. realizovať otec. Po tom, ako mal. H. odovzdal do rúk matkinmu synovi T., si otec vzal do ruky mobil s cieľom odfoťiť si toto odovzdávanie. Na tento úkon reagoval jej syn úmyslom zatvoriť vstupné dvere bytu, čo mu však otec maloletého znemožnil, keďže ten do dverí strčil a vstúpil dovnútra. Syn T. sa snažil otca maloletého vytlačiť von, počas tohto boja padol mobil na zem. Otec maloletého dvere vykopol, vstúpil do bytu a fyzicky napadol matkinho syna, zahnal sa na neho pästou a on len tesne unikol. Svedkom tejto situácie bola aj dcéra I. a maloletý H., ktorý na toto reagoval hlasným plačom. Dcéra I. hneď kontaktovala svojho priateľa a matku maloletého, aby prišli domov. Priateľ I. býva neďaleko, preto prišiel takmer okamžite a videl otca maloletého, ako nastupuje do auta a odchádza. Cestou do bytu cítil vo výťahu alkohol a zo správania a reakcií otca maloletého má matka maloletého podozrenie, že otec maloletého bol opitý. Krátko po desiatej hodine jej syn zavolať políciu, ktorá prišla na miesto a vec zdokumentovala. Na policajnej stanici podal jej syn oznámenie proti občianskemu spolunažívaniu. Kópiu oznámenia matka priložila v prílohe. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa matka maloletého obáva o svoju bezpečnosť a bezpečnosť svojich detí. Otec maloletého môže svoje násilné konanie kedykoľvek zopakovať, v čom ho podporuje aj súčasný stav v konaní o úprave styku s mal. H., kedy jej upozornenia na psychickú poruchu otca maloletého, jeho násilnú povahu a alkoholizmus nie sú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Partizánskom vôbec brané do úvahy. Kolízna opatrovníčka a pridelená psychologička vo veci nekonajú, klamstvá otca maloletého dávajú na rovnakú úroveň s jej tvrdeniami a jej dôkazy odmietajú prijať. Má pocit, že pomôže len verejná medializácia prípadu, ktorá by poukázala na absolútnu neschopnosť a neochotu kompetentných orgánov konať. Mal. H. si zaslúži vyrastať v normálnom harmonickom prostredí a mal by byť ušetrený situácií, ktoré musí zažívať. Po poslednom incidente má matka strach, že otec maloletého môže počas styku mal. H. ublížiť, a to buď nezvládnutím starostlivosti o neho alebo jazdou pod vplyvom alkoholu. Vinou otca má mal. H. ďalšiu traumatizujúcu skúsenosť a svojho otca sa bojí.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske zo dňa 15.01.2016 súd zistil, že počas konzultácie konanej dňa 14.12.2015 obaja klienti verbalizovali pozitívne zmeny. Ich komunikácia obsahovala základné informácie ohľadom poskytovania starostlivosti o maloletého syna, ako aj podávania liekov, nakoľko bol v tom čase maloletý chorý. Napätá situácia sa medzi rodičmi mierne stabilizovala. Počas ďalšej konzultácie bola situácia značne napätá, problémy nastali pri realizácii styku

dňa 08.01.2016. Komunikácia medzi rodičmi dieťaťa je problematická, matka poukazuje na závislosť otca od alkoholu, navzájom sponchybujú svoj psychický stav a poukazujú na prítomnosť patológie v osobnosti toho druhého. Obaja majú diametrálne odlišné očakávania a vnímania reality ako takej, o jednej skutočnosti podávajú rozdielne výpovede. Je však zrejmé, že problémy sa začali vyskytovať v čase podania návrhu otca na úpravu styku s maloletým synom, dovtedy sa stretnutia realizovali bez väčších problémov. Vzhľadom na vyššie uvedené odporúčajú zvážiť možnosť súdnoznaleckého vyšetrenia pre potreby posúdenia zrelosti a stability osobnosti, ako aj pre vylúčenie patológie a možnej závislosti u klientov s ohľadom na zabezpečenie zdravého psychického, fyzického a sociálneho vývinu maloletého dieťaťa.

Podľa § 112 ods. 1 zákona č. 99/1963 Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa u neho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Súd v prvom rade rozhodol tak, že spojil na spoločné konanie veci vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 1P/94/2015 a sp. zn. 2P/138/2015. Predpokladom na spojenie vecí okrem hospodárnosti konania je skutočnosť, že veci spolu skutkovo a právne súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Obe vyššie uvedené veci spolu skutkovo súvisia, maloletý H. je dieťa matky N. Č. a otca Y. X.. Vo veci vedenej pod sp. zn. 1P/94/2015 ide o zmenu úpravy styku otca s maloletým a vo veci vedenej pod sp. zn. 2P/138/2015 ide o zákaz styku otca s maloletým. V oboch uvedených veciach ide o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k tomu istému maloletému dieťaťu. Z uvedeného teda vyplýva, že sú splnené podmienky pre spojenie oboch vecí, a preto súd konanie vedené pod sp. zn. 1P/94/2015 spojil na spoločné konanie s konaním vedeným pod sp. zn. 2P/138/2015, pričom spoločné konanie bude ďalej vedené pod sp. zn. 1P/94/2015.

Podľa § 102 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz. V záujme maloletého dieťaťa môže súd po začatí konania vo veci starostlivosti súdu o maloletých na návrh nariadiť predbežným opatrením účastníkovi, aby do času rozhodnutia vo veci úpravy pomerov maloletého dieťaťa zabezpečoval osobnú starostlivosť o dieťa, ktoré je v čase podania návrhu umiestnené v zariadení na výkon rozhodnutia súdu. Ak súd rozhoduje o predbežnom opatrení podľa druhej vety, o návrhu na predbežné opatrenie rozhodne najneskôr do 30 dní od podania návrhu; ustanovenia § 75 až 77 sa použijú primerane.

Podľa § 75 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku predbežné opatrenie nariadi súd na návrh. Návrh nie je potrebný, ak ide o predbežné opatrenie na konanie, ktoré môže súd začať i bez návrhu.

Podľa § 75 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý má náležitosti podľa odseku 2, rozhodne súd bezodkladne najneskôr do 30 dní po doručení návrhu.

Podľa § 75 ods. 6 Občianskeho súdneho poriadku súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez výsluchu účastníkov a bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 75 ods. 8 Občianskeho súdneho poriadku o nariadení predbežného opatrenia rozhodne súd aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia doručí súd ostatným účastníkom až spolu s uznesením, ktorým bolo predbežné opatrenie nariadené. Ak bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia odmietnutý alebo zamietnutý, nedoručuje súd ostatným účastníkom uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí, ani prípadné odvolanie navrhovateľa; uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo nariadené predbežné opatrenie.

Podľa § 76 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku predbežným opatrením môže súd uložiť účastníkovi najmä, niečo vykonal, niečo sa zdržal alebo niečo znášal.

Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

Podľa článku 18 Dohovoru o právach dieťaťa prijatého dňa 20. novembra 1989 v New Yorku podpísaného v mene Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky v New Yorku 30. septembra 1990, ktorý pre Českú a Slovenskú Federatívnu Republiku nadobudol platnosť v súlade so svojim článkom 49 ods. 2 dňom 6. februára 1991 štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, vynaložia všetko úsilie na to, aby sa uznala zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Rodičia alebo v zodpovedajúcich prípadoch zákonní zástupcovia, majú prvotnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí pritom byť záujem dieťaťa.

Súd po oboznámení sa s obsahom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a s obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1P/94/2015 a sp. zn. 2P/138/2015 dospel k záveru, že návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia nie je podaný dôvodne.

Súd pri rozhodovaní o úprave rodičovských práv a povinností v prvom rade prihliada na záujem maloletého dieťaťa. Podľa Občianskeho súdneho poriadku ako prostriedok na ochranu záujmu maloletého slúži práve inštitút predbežného opatrenia, ktorý má dočasný charakter. Pred nariadením predbežného opatrenia súd vychádza z jeho vymedzenia uvedeného v návrhu a skúma, či je dostatočne dôvodný a ďalej skúma skutkové okolnosti vzťahujúce sa na rozsah navrhovaného opatrenia. Jeho nariadenie predpokladá aspoň osvedčenie danosti práva (nároku), pričom zásadne neprejudikuje práva a záujmy účastníkov riešené v konaní vo veci samej. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybné preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ale i osvedčenie, že je dané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

V predmetnej veci mal súd za to, že nejestvujú okolnosti, ktoré by odôvodňovali potrebu zákazu styku otca s dieťaťom, v súčasnom štádiu konania ide skôr o jednostranné tvrdenia matky, že stretávanie s otcom môže maloletému H. ublížiť. Zákaz styku je vážnym zásahom do rodičovských práv a povinností, ktorý nemožno uložiť len na podklade jednostranných vyjadrení rodiča, ale len na základe zistených odôvodnených okolností na strane dieťaťa. Právo styku je nie len právo rodiča, ale najmä právo dieťaťa, ktorému toto právo priznáva priamo Ústava Slovenskej republiky v čl. 41 ods. 4, kde sa uvádza, že starostlivosť o deti a ich výchova je právo rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Zákaz styku je výnimočné riešenie, ktoré možno nariadiť len ak to okolnosti na strane dieťaťa odôvodňujú. Tieto musia byť natoľko závažné, že ochrana záujmu dieťaťa vyvolá potrebu obmedziť prirodzený kontakt.

Matka by musela aspoň osvedčiť základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana ako i osvedčiť, že je tu nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, teda že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo účastníka ohrozené, čo však matka nijakým spôsobom neosvedčila. Uviedla len svoje obavy zo správania sa otca, ktorý by mohol ublížiť maloletému, skôr popisuje problémy pri odovzdávaní maloletého. Súd pripúšťa, že môže dochádzať k účelovému konaniu a správaniu sa rodičov vo vzťahu k maloletému dieťaťu (v danom prípade túto skutočnosť naznačuje matka maloletého, že by sa tak mal správať otec maloletého). V tejto súvislosti však súd poukazuje na to, že zákaz styku sa vyslovuje len v krajných situáciách, v prípade osvedčenia závažného dôvodu, ktorým je predovšetkým zdravotný a psychický stav dieťaťa, ktorý je v príčinnej súvislosti so správaním rodiča, ktorého právo stretávania upravuje súd. Je nepochybné, že komunikácia medzi rodičmi maloletého nie je dobrá a rovnako tak ani ich vzájomný prístup k sebe navzájom, čo spôsobuje následne aj problémy v realizácii styku rodičov s maloletým a s tým súvisiacou otázkou preberania a odovzdávania maloletého jednému z rodičov. Na prvom pojednávaní konanom v danej veci mal súd za to, že by obom rodičom mohlo pri vyriešení ich situácie a zlého vzájomného vzťahu pomôcť zúčastňovať sa na konzultáciách na referáte poradensko-psychologických služieb s klinickým psychológom, ktorý by im vhodným vedením mohol pomôcť zvládnuť jednak ich nevyriešené osobné problémy, ako aj pomôcť pochopiť dôležitosť vzájomnej komunikácie a kompromisov pri styku s maloletým pre to, aby bolo maloleté dieťa čo najmenej vystavované napätým situáciám, ktoré by mohli nepriaznivo pôsobiť na jeho psychiku. Nakoľko však zatiaľ výraznejší pokrok nenastal, i s prihliadnutím na odporúčanie klinického psychológa referátu RPPS, bude potrebné vo veci vykonať znalecké dokazovanie z dôvodu posúdenia zrelosti a stability osobnosti oboch účastníkov, ako aj pre vylúčenie patológie a možnej závislosti niektorého z rodičov na alkohole,

či iných látkach s ohľadom na zabezpečenie zdravého psychického, fyzického i sociálneho vývinu maloletého dieťaťa.

Toto rozhodnutie nemá vplyv na rozhodnutie o veci samej. V konaní o veci samej súd vykoná riadne dokazovanie a s prihliadnutím na záujmy maloletého rozhodne vo veci samej. Súd však dospel k záveru, že do rozhodnutia o veci samej nie je potrebné pomery účastníkov dočasne upravovať predbežným opatrením tak, ako to požadovala matka maloletého vo svojom návrhu.

Poučenie:

Proti výroku I. tohto uznesenia odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 písm. a/ O. s. p.).

Proti výroku II. tohto uznesenia je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Odvolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Všeobecnými náležitosťami podania podľa § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku sú: označenie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis a dátum. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.